

Dosarul nr. 3ra-1010/2020

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (E. Bancov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenshii)

ÎNCHEIERE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Biroul Migrație și Azil al
Ministerului Afacerilor Interne, Secția regională Sud,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată
de Cătălin Graur împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne
privind anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova și încasarea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 30 octombrie 2018, Cătălin Graur a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea
deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, încasarea prejudiciului moral
și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este cetățean român, fondatorul și
administratorul SRL „Anabellecris Fashion” din Republica Moldova, cu sediul în
municipiul Cahul, strada Mihai Viteazul 47/1a. Întreprinderea a fost fondată la 05
octombrie 2017 și are obiectul principal de activitate – fabricarea de articole din textile.
La întreprindere activează circa 70 de lucrători. Întreprinderea activează în profit,
rețineri la salariu nu se înregistrează, impozitele se achită regulat.

Anterior a avut reședința în Republica Moldova cu permis de ședere în scop de
muncă acordat la data de 24 august 2017 până la data de 10 iulie 2018. La data de 03
iulie 2018 a înaintat cerere pentru prelungirea permisului de ședere provizorie în scop
de muncă încă pe un an. Decizia nu a primit-o până în prezent. Din convorbirile cu
reprezentanții Biroului Migrație și Azil, a înțeles că nu se va prelungi permisul de
ședere, din motiv că dânsul în baza de date figurează în calitate de fondator al
întreprinderii și este necesar să înainteze o altă cerere și a nume cerere pentru acordarea
dreptului de ședere în calitate de investitor și în scopul dat este necesar să perfecteze

Raportul statistic trimestrial nr. 1-invest și să demonstreze că are investiții în mărime de cel puțin 60 salarii medii prognozate pe Republica Moldova în anul 2018.

Informația dată i s-a comunicat în luna august 2018, iar Raportul statistic trimestrial nr. 1-invest pentru trimestrul II putea fi depus la Biroul Statistică până la finele lunii iulie 2018, iar Raportul statistic trimestrial nr. 1-invest putea fi depus la Biroul Statistică începând cu 30 septembrie 2018.

La 05 septembrie 2018 a încercat să înainteze la Biroul Migrație și Azil documentele privind acordarea permisului de ședere în calitate de investitor, având raportul „Invest-1” fără ștampila de la Biroul Statistică, deoarece acolo i s-a refuzat în înregistrarea raportului din motivul nedeșchiderii perioadei de raportare.

Menționează că Raportul statistic trimestrial nr. 1-invest a fost înregistrat în prima zi posibilă de înregistrare 30 septembrie 2018 și la 09 octombrie 2018 au fost primite documentele pentru acordarea permisului de ședere în calitate de investitor pe o perioadă de doi ani. Ca dovadă a acestui fapt a primit pentru data de 25 octombrie 2018 programarea pentru eliberarea deciziei. În această perioadă a fost chemat de unii reprezentanți ai Biroului Migrație și Azil pentru discuții neformale, unde i s-a comunicat că de această întrevvedere neformală depinde decizia lor. Din diferite motive nu s-a întâlnit cu aceștia.

La 17 octombrie 2018 a fost solicitat telefonic să se prezinte la sediul Biroului Migrație și Azil, nefiindu-i însă comunicat motivul invitației. Prezentându-se cu avocatul i s-a adus la cunoștință că în privința și în absența sa a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție din data de 05 octombrie 2018, ora 17.30, în baza art. 334 alin. (2) din Codul contravențional, sancțiunea aplicată fiind amendă în mărime de 3 000 lei.

Fapta expusă în procesul-verbal cu privire la contravenție constă în „încălcarea în orașul Vulcănești a regulilor de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, manifestat prin desfășurarea activității de muncă în lipsa permisului de ședere eliberat în scop de muncă”. În fapt a intrat în țară la data de 01 octombrie 2018.

După sesizarea avocatului despre data și ora eronată a procesului-verbal cu privire la contravenție, de către un alt colaborator decât ofițerul superior Ivan Ciolac, care se prezumă că a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, s-au introdus modificări în procesul-verbal și anume: 1. Prin tăierea cu tocul a datei întocmirii procesului-verbal de „05.10.2018” și înscrierea mai sus „17.10.2018”; 2. Prin tăierea orei întocmirii de „17:30” și înscrierea mai sus „09:30”; tăierea datei aplicării amenzi de „05.10.2018” și înscrierea „17.10.2018”; tăierea orei aplicării a amenzi de „17.45” și înscrierea „09.36”. Tot la 17 octombrie 2018 au fost admise modificările procesului-verbal cu privire la contravenție prin îndeplinirea rubricilor „apărătorul”, interpret/traducătorul, „obiecțiile persoanei în a cărei privința s-a întocmit proces-verbal”, „proces-verbal a fost întocmit”, „am luat cunoștință cu proces-verbal”. Cu acest proces-verbal cu privire la contravenție nu este de acord, deoarece acesta nu este expus clar, nu corespunde realității, este încălcată procedura, astfel fiind lovit de nulitate. La așa numită „data comiterii de 05 octombrie 2018” nu a activat în câmpul muncii pe teritoriul Republicii Moldova și nu a desfășurat careva activități ilegale.

Prezentându-se la 25 octombrie 2018 la Biroul Migrație și Azil, Oficiul Chișinău, și așteptând în rând aproximativ 3 ore, a ajuns la ghișeu pentru a primi răspuns verbal că decizia nu a fost primită că, trebuie să se deplaseze în mun. Cahul pentru a i se întocmi proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de

amendă în mărime de 1 500 lei, ca mai apoi să se întoarcă la Chișinău pentru obținerea permisului de ședere, permisul de ședere îl poate obține doar după achitarea acestei amenzi.

Deplasându-se în mun. Cahul, a înțeles că a fost dus în eroare de reprezentanții din Chișinău, Comrat și Cahul. Ca rezultat, s-au întocmit încă două procese-verbale cu privire la contravenție. Unul din procesele-verbale este întocmit în baza art. 333 alin. (1) din Codul contravențional. Fapta expusă în proces-verbal cu privire la contravenție constă în „încălcarea în mun. Cahul a regulilor de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, manifestat prin nepărsirea voluntară a teritoriului țării la expirarea termenului de ședere acordat străinului intrat în țară la 24 septembrie 2018”. Timpul comiterii este indicat la 25 octombrie 2018. Cu procesul-verbal de asemenea nu este de acord, deoarece la așa numita „data comiterii de 25 octombrie 2018” nu a „manifestat prin nepărsirea voluntară a teritoriului țării la expirarea termenului de ședere acordat străinilor, a intrat în țară la 24 septembrie 2018”.

Reclamantul a specificat că nu are careva interdicții de a intra pe teritoriul Republicii Moldova, fiind cetățean român, având dreptul la ședere pe teritoriul Republicii Moldova. Invocând prevederile art. 14 alin. (3) al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, specifică că nu s-a luat în considerare că de către dânsul s-au înaintat actele pentru primirea permisului de ședere și la 25 octombrie 2018, în perioada ora 09.00 – 15.00, trebuia să primească acest permis. Străinii pot să rămână pentru o ședere neîntreruptă sau pentru mai multe șederi a căror durată nu va depăși 90 de zile calendaristice în decursul oricărei perioade de 180 de zile calendaristice, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere”.

Reprezentanții Biroului Migrație și Azil din Cahul, Comrat și Chișinău, nu i-au eliberat decizia de acordare a permisului de ședere, abuzând de putere, iar în continuarea acțiunilor sale ilicite au întocmit acest proces-verbal cu privire la contravenție. Totodată, reprezentantul Biroului migrație și azil, care a întocmit prezentul proces-verbal cu privire la contravenție, nu a îndeplinit corespunzător rubrica „agent constator”, pentru a nu reprezenta în continuare în instanța de judecată autoritatea Biroului Migrație și Azil.

Al doilea proces-verbal cu privire la contravenție din data de 25 octombrie 2018 a fost întocmit în baza art. 334 alin. (1) din Codul contravențional. Acesta este întocmit persoanei juridice SRL „Anabellecris Fashion”. Fapta expusă în proces-verbal cu privire la contravenție constă în „încălcarea în mun. Cahul a regulilor de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, manifestat prin plasarea în câmpul muncii a cetățeanului Graur Cătălin în lipsa permisului de ședere în scop de muncă”. Timpul comiterii este indicat 25 octombrie 2018. Cu acest proces-verbal de asemenea nu este de acord. Relatează că, la așa numită „data comiterii de 25 octombrie 2018” nu a activat în câmpul muncii. La data de 25 octombrie 2018 a fost doar fondator și administrator al întreprinderii, ceea ce nu este interzis de legislația Republicii Moldova, și de această dată, reprezentantul Biroului Migrație și Azil, care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, nu a îndeplinit corespunzător rubrica „agent constator”, pentru a nu reprezenta în continuare în instanța de judecată autoritatea Biroului Migrație și Azil. Totodată, fapta a fost expusă neclar, în absența probelor confirmatoare.

La 25 octombrie 2018, ora 17.30, i s-a adus la cunoștință decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 75 din 25 octombrie 2018. Conform acesteia,

Graur Cătălin urma să părăsească teritoriul Republicii Moldova în decurs de 90 zile. Motivul emiterii deciziei nu este indicat, doar s-a scris că „șederea Dvs. pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală”. Mai specifică că, cu această decizie nu poate fi de acord din cauza absenței motivului. Mai mult, a înaintat la Biroul Migrație și Azil documente privind acordarea permisului de ședere în calitate de investitor încă la data de 09 octombrie 2018. În plus, a investit foarte mult în afacerea pe teritoriul Republicii Moldova, a angajat multe persoane la întreprinderea sa, a achitat mulți bani în bugetul Republicii Moldova. Consideră că toate acestea, inclusiv decizia de returnare, sunt emise contrar legii, contrar intereselor și drepturilor cetățenilor Republicii Moldova și au un aspect politic sau economic privat.

Consideră că se comite nu doar atac asupra sa, ci și asupra Republicii Moldovei prin intermediul reprezentanților Biroului Migrație și Azil, acțiunile cărora defavorizează sectorul investițional al Republicii Moldova, provocând un prejudiciu enorm Republicii Moldova.

În dezacord cu procesele-verbale cu privire la contravenție și deciziile emise pe marginea procesului contravențional a înaintat contestație. În dezacord cu Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 75 din 25 octombrie 2018 a înaintat cerere prealabilă la instanța ierarhic superioară, însă deoarece legislația prevede contestarea actelor ilicite de returnare în decurs de 5 zile, a fost nevoit să înainteze prezenta acțiune în judecată.

Invocând prevederile art. 51, 52 și 54 al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, specifică că în cazul său nu sunt temeiurile indicate în art. 51 al Legii, deși are dreptul să intre pe teritoriul Republicii Moldova fără vize sau permis, nu i s-a refuzat cererea privind acordarea permisului de ședere în calitate de investitor până la data emiterii deciziei de returnare, documentele au fost primite pentru acordarea permisului de ședere.

Totodată, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, reieșind din tergiversarea în primirea deciziilor de acordarea permisului de ședere, inducerea intenționată în eroare în scopul neprimirii permisului de ședere, înjosirea publică etc. Este distrus moral de reprezentanții Biroului Migrație și Azil la emiterea prezentei decizii de returnare. Consideră, că mărimea prejudiciului moral este echivalată cu partea oficială a investițiilor în economia Republicii Moldova, adică în mărime de 791 300 de lei.

Reclamantul Cătălin Graur, solicită anularea Deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 75 din 25 octombrie 2018, emisă de reprezentanții Biroului Migrație și Azil în privința sa, încasarea prejudiciului moral în mărime de 791 300 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată care vor fi suportate în legătură cu examinarea cauzei.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central acțiunea reclamantului Cătălin Graur a fost admisă parțial. A fost anulată decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 75 din 25 octombrie 2018, emisă de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în privința lui Cătălin Graur. S-a dispus încasarea de la Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul lui Cătălin Graur suma de 1000 lei, cu statut de prejudiciu moral. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Manifestând dezacord cu hotărârea instanței de fond, Biroul Migrație și Azil al MAI la 10 decembrie 2019 a depus apel, solicitând casarea hotărârii din 20 noiembrie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central, cu menținerea în vigoare a deciziei de

returnare de pe teritoriul Republicii Moldova emisă în privința cetățeanului României, Graur Cătălin.

Prin decizia din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul declarat de către reprezentantul Secției regionale Sud a Biroului Migrație și Azil a MAI, Cojocari Ion, cu menținerea hotărârii din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat legalitatea hotărârii primei instanțe. S-a menționat că Graur Constantin este cetățean român, acesta fiind fondator și administrator al întreprinderii SRL „Anabellecris Fashion” din Republica Moldova, cu sediul în municipiul Cahul, strada Mihai Viteazul 47/1a. Graur Constantin anterior a avut reședința în Republica Moldova cu permis de ședere în scop de muncă, acordat la data de 24 august 2017, valabil până la data de 10 iulie 2018, iar la 09 octombrie 2018 Graur Cătălin a depus cerere privind eliberarea deciziei privind prelungirea dreptului de ședere, fiind programat pentru data de 25 octombrie 2018. La 17 octombrie 2018 în privința lui Graur Cătălin a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 334 alin. (2) din Codul contravențional (desfășurarea activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație). La fel, la data de 25 octombrie 2018 tot în privința lui a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 333 alin. (1) din Codul contravențional (încălcarea de către cetățenii străini sau de către apatrizi a regulilor de ședere în Republica Moldova prin nepărsirea teritoriului țării la expirarea termenului de aflare sau de ședere acordat) și tot la 25 octombrie 2018 un alt proces-verbal cu privire la contravenție în privința persoanei juridice SRL „Anabellecris Fashion” în baza art. 334 alin. (1) din Codul contravențional (plasarea în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație).

Instanța de apel a constatat că procesele-verbale cu privire la contravenție au fost anulate prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2019, pe motiv de nulitate a acestora.

Totodată, la 25 octombrie 2018 în privința lui Cătălin Graur a fost emisă Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova cu nr. 75, în care a fost indicat că șederea persoanei pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală, iar decizia a fost luată întrucât cetățeanul străin nu a respectat prevederile art. 4 alin. (5) al Legii nr. 180 din 10 iulie 2008 cu privire la migrația de muncă în Republica Moldova”.

Instanța a concluzionat că permisul de ședere în scop de muncă a lui Graur Cătălin a expirat la data de 10 iulie 2018, și chiar dacă Biroul Migrație și Azil al MAI a invocat că șederea lui Graur Cătălin calculată la data 25 octombrie 2018 constituia 101 zile, instanța a constatat, reieșind din extrasul din baza de date a poliției de frontieră, că Graur Cătălin în perioada anului 2018 s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova timp de 75 zile, de la data expirării permisului de ședere, și anume, în perioada 11.07.2018 – 05.10.2018, iar după data de 05.10.2018, în perioada invocată de apelant, de la 06.10.2018 și până la 25.10.2018 nu au fost prezentate probe, din care să rezulte că, acesta s-ar fi aflat pe teritoriul Republicii Moldova. Prin urmare, reieșind din prevederile art. 14 alin. (3) al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, rezultă că Cătălin Graur nu a depășit termenul de 90 de zile

calendaristice de aflare pe teritoriul Republicii Moldova, pe parcursul anului 2018, dar s-a aflat în total în decurs de 75 zile, după expirarea permisului de ședere.

Instanța de apel a reținut că în Decizia de returnare nr. 75 din 25 octombrie 2018 este indicată încălcarea de către Graur Cătălin a prevederilor art. 4 alin. (5) al Legii nr. 180 din 10 iulie 2008 cu privire la migrația de muncă în Republica Moldova. Totodată, de către Biroul Migrație și Azil al MAI nu a fost confirmat faptul că după data de 10 iulie 2018 (dată când a expirat permisul de ședere în scop de muncă a lui Graur Cătălin), acesta s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de întreprinzător. Necătând la faptul că au fost întocmite procese-verbale în privința lui Cătălin Graur și SRL „Anabellecris Fashion”, prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2019, procesele-verbale cu privire la contravenții, au fost anulate pe motiv de nulitate a acestora.

Prin urmare, instanța de fond întemeiat a conchis necesitatea anulării Deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 75 din 25 octombrie 2018, emisă de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne în privința lui Graur Cătălin, ca fiind contrară legii.

Totodată, corect prin hotărârea contestată s-a stabilit necesitatea încasării de la Biroul Migrație și Azil al MAI în beneficiul lui Graur Cătălin suma de 1000 lei, cu statut de prejudiciu moral, așa cum incontestabil acestuia i-au fost cauzate suferințe prin emiterea Deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 75 din 25 octombrie 2018, suma de 1 000 lei fiind în măsură să-i aducă satisfacție, concluzie ce reiese din circumstanțele concrete ale cauzei.

La 28 august 2020 Biroul Migrație și Azil al MAI a depus recurs împotriva deciziei din 30 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul (f.d. 178-182), solicitând anularea deciziei instanței de apel și emiterea unei hotărâri privind menținerea în vigoare a deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova emisă în privința cetățeanului României, Graur Cătălin.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele indicate în cererea de apel, cât și pe parcursul examinării cauzei.

În esență recurentul a menționat că odată ce Cătălin Graur a achitat integral amenda stabilită pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 333 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că străinul și-a recunoscut vina pe faptul dat.

Recurentul a indicat că decizia de returnare a cetățeanului străin a fost luată întrucât străinul nu a respectat prevederile art. 4 alin. (5) al Legii nr. 180 din 10 iulie 2009 cu privire la migrația de muncă în Republica Moldova, fiindu-i acordat un termen rezonabil de 90 zile pentru lichidarea investiției. Totodată străinul nu se afla în vreuna din situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art. 57-68 al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Consideră că anularea proceselor-verbale cu privire la contravenții nu servește motiv pentru anularea deciziei de returnare, aceasta purtând un caracter individual, cu atât mai mult că instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra vinovăției străinului, procesele-verbale fiind declarate nule în baza art. 443 și art. 445 din Codul contravențional.

A evidențiat faptul că nu respectarea termenului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova a stat la baza emiterii deciziei de returnare, însă desfășurarea activității de muncă a străinului pe teritoriul țării în lipsa permisului de ședere în scop de muncă.

Referitor la prejudiciul moral încasat, recurentul a indicat că străinului nu i-au fost încălcate careva drepturi, de către ultimul nefiind prezentate argumente veridice care ar demonstra lezarea acestora. Emiterea deciziei de returnare a fost efectuată în conformitate cu legea și nu a periclitat desfășurarea activității întreprinderii, deoarece odată cu contestarea deciziei, executarea acesteia are un efect suspensiv.

Consideră că decizia instanței de apel este ilegală și pasibilă casării, deoarece este cuprinsă de interpretări eronate.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 30 iulie 2020, fiind notificată Biroului Migrație și Azil al MAI la 19 august 2020 (f.d.176).

Astfel, Biroul Migrație și Azil al MAI, a depus recursul 28 august 2020, respectând termenele procedurale.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la

art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Biroul Migrație și Azil al MAI, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh